

Dániel könyve – Tizenhetedik rész

Prófétai összefüggések: Nabukodonozor aranszobra és a vasárnaptörvény

Jeff Pippenger

2023-12-12

White testvér gyakran azonosítja a Dúra mezején álló aranszobrot a vasárnapi törvénnyel.

„Bálvány-szombatot állítottak fel, miként a Dúra mezején felállították az aranyállóképet. És amiként Nebukadneccar, Babilon királya rendeletet adott ki, hogy mindazokat, akik nem borulnak le e kép előtt és nem imádják azt, meg kell ölni, úgy ki fogják hirdetni, hogy mindazokat, akik nem tanúsítanak tiszteletet a vasárnapi intézmény iránt, börtönnel és halállal fogják büntetni. Így az Úr szombatját lábbal tiporják. Az Úr azonban kijelentette: „Jaj azoknak, akik igazságtalan rendeleteket hoznak, és nyomorúságot írnak elő, amelyet elrendeltek” [Ézsaiás 10:1]. [Sofóniás 1:14–18; 2:1–3 idézve.]” Manuscript Releases, 14. kötet, 91.

Ebben az adott szakaszban White testvérnő Sofóniás könyvére utal, és ezzel tovább erősíti Dániel könyve második és harmadik fejezete közötti profétai kapcsolatot. Sofóniás rámutat arra, hogy Isten népének össze kell gyülekeznie a rendelet előtt. Azonosít továbbá egy trombitaszó-üzenetet is, amely egy olyan figyelmeztető üzenet jelképe, amely a városok (államok) és a tornyok (egyházak) ellen irányul. Megjelöl egy egybegyűjtést, amely a „hétszer” elemét képezi, s amely akkor történik, amikor elhangzik a 3Mózes huszonhat imája. Azonosít egy „nem kívánatos nemzetet”, miközben végig hangsúlyozza Isten végrehajtó ítéletének elérkezését, amely a vasárnaptörvénynél kezdődik, és Krisztus második eljövételéig fokozódik.

A vasárnaptörvényről szóló rendeletet a fenevad képmásának kialakulása előzi meg. A fenevad képmásának kialakulása az a látási próba, amely szembekerül Isten népével, akik korábban már kiállták az étrendi próbát. A rendelet előtt, amely a harmadik (a lakmuszpróba), Isten népe, akiket Sofóniás „nem kívánatos nemzetként” azonosít, felszólítást kap, hogy gyűljenek egybe. Ezékiel első próféciaja az egybegyűjtés üzenete, de ez csak azok számára valósul meg, akik felismerik szétszórt állapotukat, és elmondják a 3Mózes 26 imáját, miként Dániel is tette a kilencedik fejezetben.

Közel van az Úr nagy napja, közel van, és igen siet, hallatszák az Úr napjának szava; ott keservesen kiált a vitéz is. Az a nap a harag napja, a nyomorúság és szorongatás napja, a pusztulás és pusztaság napja, a sötétség és homály napja, a felhő és ború napja, a trombita és harci riadó napja az erős városok ellen és a magas bástyák ellen. És megszorongatom az embereket, úgyhogy vakok módjára járnak, mert vétkeztek az Úr ellen; és vérük kiöntetik, mint a por, testük pedig, mint a ganéj. Sem ezüstjük, sem aranyuk nem tudja megszabadítani őket az Úr haragjának napján; hanem az egész földet megemésztí az ő féltő szeretetének tüze, mert gyors véget vet e föld minden lakosának. Szedjétek össze magatokat, igen, gyűljetek egybe, te nemkívánatos nemzet, mielőtt szülne a végzés, mielőtt a nap elmúlna, mint a polyva, mielőtt rátok jönne az Úr felgerjedt haragja, mielőtt rátok jönne az Úr haragjának napja. Keressétek az Urat mind, ti alázatosai a földnek, akik cselekvitek az ő ítéletét; keressétek az

igazságot, keressétek az alázatosságot: talán elrejtettek lesztek az Úr haragjának napján.
Sofóniás 1:14–2:3.

A „hatalmas férfi” a Szentírásban az erő embere, és a „hatalmas férfi”-ra vonatkozó első utalás Gedeon.

És eljött az Úr angyala, és leült az Ofrában levő cserfa alá, amely Jóásé, az Abiézrita emberé volt; az ő fia, Gedeon pedig a borsajtónál csépelte a búzát, hogy elrejtse azt a midiániták elől. És megjelent neki az Úr angyala, és ezt mondta neki: Az Úr veled van, erős vitéz! Gedeon pedig ezt mondta neki: Kérlek, uram, ha velünk van az Úr, miért ért minket mindez? És hol vannak minden csodái, amelyekről atyáink beszéltek nekünk, mondván: Nem az Úr hozott fel minket Egyiptomból? Most pedig elhagyott minket az Úr, és a midiániták kezébe adott bennünket. Az Úr pedig rátekintett, és ezt mondta: Menj ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izráelt a midiániták kezéből; vajon nem én küldtelek-e téged? Ő pedig ezt mondta neki: Kérlek, uram, mivel szabadítsam meg Izráelt? Íme, az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban, és én vagyok a legkisebb atyám házában. Az Úr pedig ezt mondta neki: Bizony, én veled leszek, és úgy megvered a midiánitákat, mint egyetlen embert. Bírák 6:11–16.

Sofóniásnál a hős vitéznek, aki egyben Gedeon is, keservesen kell kiáltania. A „kiáltás” szó az utolsó napokban felhangzó Éjféli Kiáltás jelképe, a „keservesen” pedig az igazságos felháborodást jelenti. Gedeon, vagyis Sofóniás „hős vitéze”, annak az Illés-üzenetnek a jelképe, amelynek felelőssége, hogy megmutassa Isten népének bűneit, és természetesen atyáik bűneit is.

Kiálts teljes torkodból, ne kíméld magad, emeld föl hangodat, mint a trombitát, és hirdesd népemnek vétkeiket, és Jákób házábanak bűneit. Ézsaiás 58:1.

A próféták mind összhangban vannak egymással az utolsó napokban, ezért Ésaías trombitaszava egyben Sofóniás erős férfianak „kiáltása” is, aki Gedeon; és mindnyájan Illés hírnökét és annak az utolsó napokban végzett munkáját azonosítják. Ésaíasnál a következő versek bűnüket elbizakodottságként azonosítják, mert azt hiszik, hogy valójában az Urat imádják és szolgálják.

Mindennap keresnek engem, és gyönyörködnek útjaim megismerésében, mint olyan nemzet, amely igazságot cselekedett, és el nem hagyta Istenének rendelését; tőlem kérik az igazság ítéleteit, és gyönyörködnek az Istenhez való közeledésben. Ézsaiás 58:2.

A hatalmas férfi keserű kiáltása az Éjféli Kiáltás üzenete, amely magában foglalja annak kijelentését, hogy 2020. július 18-a elbizakodott bűn volt az Úr ellen, amelyet meg kell bánni és meg kell vallani. Az Éjféli Kiáltás üzenetének lényegi elemei a fenevad képmásának kialakulása, valamint az ezt követően az Egyesült Államokra, majd a világra az iszlám által hozott ítélet.

Amikor a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében található ima beteljesedik a Jelenések tizenegy három és fél napos pusztájának végén, a drága és a hitvány elválasztatik egymástól. A bölcseknek és a balgáknak vagy lesz aranyolajuk, vagy nem lesz, és abban az időben olyanok lesznek, mint Gedeon „egy embere”. Sofóniás szerint a vasárnapi törvényrendelet előtt Gedeon, aki Illés, aki Ezékiel, aki a hatalmas férfi, elő fogja terjeszteni az Éjféli Kiáltás üzenetét, együtt annak keserűségével, hogy Isten népének megmutatja bűnét: részt vettek a 2020. július

18-ra vonatkozó előrejelzés közzétételében, valamint igazolatlan kísérletet tettek előrejelzésük igazolására, miután az teljesen kudarcot vallott.

Sofóniás az utolsó napokban Isten népének egybegyűjtését azonosítja, amely megelőzi a vasárnaptörvényről szóló rendeletet. Az egybegyűjtést Ezékiel harminchetedik fejezetében található első prófécia is jelképezi.

Így prófétáltam, amint parancsot kaptam; és miközben prófétáltam, zaj támadt, és íme, zúgás és megrendülés lett, és a csontok összerakódtak, ki-ki a maga csontjához. És amikor odanéztam, íme, inak és hús borították be őket, és felülről bőr fedte be őket; de lélek nem volt bennük. Ezékiel 37:7, 8.

Ezékiel a száraz csontokhoz prófétált, amelyek holtan feküdtek a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett város utcáján, ahol a mi Urunkat is megfeszítették. Először összegyűjtetnek.

És holttestük a nagy város utcáján hever majd, amelyet lelki értelemben Sodomának és Egyiptomnak neveznek, ahol a mi Urunkat is megfeszítették. És a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül valók látni fogják az ő holttestüket három és fél napon át, és nem engedik, hogy holttestük sírba tétessék. És a föld lakosai örvendeznek majd felettük, vigadoznak, és ajándékokat küldenek egymásnak; mert ez a két próféta gyötörte a föld lakosait. Jelenések 11:8–10.

Összegyűjtetnek, amikor a három és fél nap a végéhez közeledik. A három és fél nap Máté huszonötödik fejezetének késedelmi idejét jelképezi, de egyúttal a Leviticus huszonhatban szereplő „hétyszeres” szétszórás is. Azok, akik összegyűjtetnek, korábban szétszórattak, és Sofóniás „nem kívánt nemzetként” azonosítja őket. A nem kívánt nemzet azokból áll, akik holtan feküdtek az utcákon, miközben a világ örvendezett holttesteik felett, de akiket összegyűjtetnek, s akik ezután azzá a nemzetté válnak, amely az utolsó napok sárkányi hatalmának támadási célpontja, akik fejüknek Tírusz paráznáját emelik fel.

Asáf éneke, zsoltára. Ne hallgass, ó Isten; ne maradj vesztig, és ne nyugodj, ó Isten! Mert íme, ellenségeid háborognak, és akik gyűlölnék téged, felemelték fejüket. Álnok tanácsot szöttek néped ellen, és tanácskoztak a tied ellen, akiket elrejtettél. Ezt mondták: Jertek, és irtsuk ki őket a nemzetek közül, hogy Izráel nevére többé ne emlékezzenek. Mert egy szívvel tanácskoztak együtt; szövetséget kötöttek ellened. Zsoltárok 83:1–5.

Szándékuk az, hogy az utolsó napok lelki Izráelét megragadják, és Nebukadneccar tüzes kemencéjébe vessék. Amikor a holt csontok először meghallják Ézsaiás „hangját”, amint az Éjféli Kiáltás üzenetét hirdeti, még mindig a három és fél nap pusztájában vannak. Ekkor választaniuk kell, hogy elfogadják vagy elutasítják-e a Vigasztalót, akinek elküldését Krisztus megígérte, aki meggyőzi őket a 2020. július 18-án elkövetett bűnükéről.

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, szól Istenetek. Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy véget ért harca, hogy bűne megbocsátatott; mert az Úr kezéből kétszeresen kapott minden bűnéért. Kiáltó szó hallatszik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessetek ösvényt a kietlenben a mi Istenünknek. Minden völgy fölemelkedik, és minden

hegy és halom megalacsonyíttatik; a görbe egyenessé lesz, és az egyenetlen síksággá: És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test együtt látja meg azt; mert az Úr szája szólt. Ésaías 40:1–5.

A pusztában kiáltó szó munkáját azonosító szakasz igen részletes tájékoztatást tartalmaz. Üzenete Krisztus jellemének kijelentésén fog alapulni, amint azt az a tény szemlélteti, hogy a „dicsőség”, amely Krisztus jelleme, ki fog jelentetni. Jézus Krisztus kijelentése, amely a kegyelmi idő lezárulta közvetlenül előtt feltáratik, Krisztus jellemének olyan feltárása, amint azt jellemének az az eleme ábrázolja, amely Alfa és Omega gyanánt van bemutatva. Az is kijelentetik, hogy az Ő jelleme „igazság”.

Egy másik részlet az, hogy amikor a szózat elkezd kiáltani, még mindig a három és fél nap pusztájában van, mert a pusztában kiált. Próféta értelemben, amikor munkája elkezdődik, a két tanú még mindig holtan fekszik az utcán, amely Ezékiel völgyén halad keresztül. Egy másik sajátos tény az, hogy amikor a szózat megkezd munkáját, az egész világnak hozzáférése lesz az üzenethez. További megfigyelés, hogy az üzenet az utolsó napok időszakában adatik, amikor Krisztus eltörli a száznegyvennégyezer bűneit, mert vétük bocsánatot nyert. Az a szomorú tény, amely ugyancsak „sort sorra” tárul fel, az, hogy csak azok részesülnek a bocsánatban, amely abban a történelemben megy végbe, akik megfelelnek az evangélium követelményeinek.

Csak azoknak töröltetnek el bűneik és atyáik bűnei, akik eleget tesznek a 3Mózes 26 imájához kapcsolódó követelményeknek, mert ők „kétszeresen vettek minden bűnéért”. Az Úr „keze”, amely az ő bűneikkel és atyáik bűneivel kapcsolatos, az első csalódás jelképe, amikor az Úr kezét egy tévedés fölé tartotta, amely az első csalódást idézte elő. A millerita történelemben az Ő keze megakadályozta Isten népét abban, hogy meglássanak egy elrejtett igazságot. Az Ő keze abban a történelemben az Ő isteni gondviselését jelképezte. Az utolsó napokban az Ő keze Isten népének egy Istentől kijelentett igazság elutasítását jelképezi Isten népe részéről, és az Ő keze akkor az Ő isteni ítéletét jelképezi.

Ezékiel első prófécijának szavára a holtak egybeszerkesztetnek, de még nem állnak készen mint hatalmas sereg. Ezékiel harminchetedik fejezetének második prófécijája viszi ezt véghez azáltal, hogy elhozza a lehetet, amely a négy szél felől jön.

Akkor ezt mondta nekem: Próféta légy a szélnek, próféta légy embernek fia, és mondd a szélnek: Így szól az Úr Isten: Jöjj elő a négy szelek felől, ó lehetet, és lehelj ezekre a megölettekre, hogy életre keljenek. És próféta lettem, amint megparancsolta nekem, és beléjük ment a lehetet, és életre keltek, és lábukra álltak: felette igen nagy sereg. Akkor ezt mondta nekem: Embernek fia, ezek a csontok Izráel egész háza; íme, ezt mondják: Elszáradtak csontjaink, és elveszett reménységünk; kivágytunk. Ezért próféta légy, és mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Íme, én népem, megnyitom sírjaitokat, és kihozlak titeket sírjaitokból, és beviszlek titeket Izráel földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor megnyitom sírjaitokat, én népem, és kihozlak titeket sírjaitokból. És az én lelkemet adom belétek, hogy éljétek, és letelepítelek titeket a ti földetekre; és megtudjátok, hogy én, az Úr, megmondtam, és megcselekedtem, így szól az Úr. Ezékiel 37:9–14.

Ezékiel prófécijának ama lehelete a pecsételés üzenete, mert a négy szelek felől jön.

És ezek után láttam négy angyalt állani a föld négy szegletén, akik feltartóztatták a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmiféle fára. És láttam egy másik angyalt feljöni napkeletről, akinél vala az élő Isten pecsétje; és nagy szóval kiálta a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, ezt mondván: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknek, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgálait az ő homlokukon. Jelenések 7:1–3.

A négy szél keletről támad, és prófétai értelemben az iszlám egyszerre „a keleti szél” és „kelet fiai”. Ezékiel „lehelete”, amely a megformált testeket „igen nagy sereggé” változtatja, az az üzenet, amely megpecsételi a száznegyvennégyezeret. A Jelenések könyve hetedik fejezetének pecsételő üzenete keletről támad. Ez az üzenet az Éjféli Kiáltás üzenete, és Sofóniás ezt az „erős városok és a magas tornyok ellen” szóló kürtzengésként azonosítja.

A torony az egyház jelképe.

„A példázatban a gazda Istent jelképezte, a szőlő a zsidó nemzetet, a sövény pedig az isteni törvényt, amely az ő oltalmuk volt. A torony a templom jelképe volt.” Jézus élete, 597.

A város a bibliai próféciaiban királyságot jelent. A pápaság „Babilon”, „ama nagy város”. Franciaország, majd azt követően az Egyesült Államok „a nagy város”, „Szodoma és Egyiptom” városa. Jeruzsálem „a nagy város”, amely a mennyből száll alá. Sofóniás üzenete a városok és a tornyok ellen szól, vagyis az egyház és az állam összekapcsolódása ellen, amely meghatározás szerint a fenevad képmása. Ez Dániel második fejezetének „titkos” üzenete.

Közvetlenül a vasárnapi törvényrendelet előtt, vagyis Nabukodonozor aranszobrának próbája előtt, amelyről Dániel könyve harmadik fejezete szól, a holttestek felébrednek, és hatalmas sereggé változnak át, hogy hirdessék azt az üzenetet, amely azonosítja és ellenzi az egyház és az állam szövetségének kialakulását, miközben azt is azonosítja, hogy az iszlám az az isteni gondviselés szerinti eszköz, amelyet Isten arra használ, hogy ítéletét végrehajtsa azokon, akik a vasárnap tiszteletét kikényszerítik, amint azt a múlt történelmében is tette. Az üzenet azonosítja, hogy amikor a képmás teljesen kifejlődik, és kikényszeríti a fenevad bélyegét, az ítélet végrehajtatik.

Dániel könyvének harmadik fejezetében nincs közvetlen utalás a fenevad képére, amely a vasárnaptörvényhez vezet és abban jut teljes kifejlődésére, ám nem lehet harmadik üzenet első és második nélkül, mert Dániel második fejezetének is bele kell foglaltatnia a Dániel harmadik fejezetében ábrázolt igazságok kinyilatkoztatásába. A második fejezet képmás-álmának „titka” azonosítja Isten népét, amint felismerik Nabukodonozor fenevadképének életre és halálra kiható következményeit.

A megszentelt logika megköveteli annak felismerését, hogy amikor Nabukodonozor elhatározta, hogy felszentelési ünnepséget tart arany bálványa számára, a bálványnak előbb el kellett készülnie, és a zenészeknek is gyakorolniuk kellett azt a zenét, amelyet az ünnepségen játszani fognak. Szükségképpen előzetes építési előkészületnek kellett végbemennie egy bizonyos időszakon át: földmunkával, alapvetéssel, állványzattal, valamint jövő-menő munkásokkal; és ez az előkészület

Nabukodonozor álmának képmását formálta, csak hogy Nabukodonozor kevélysége úgy határozott, hogy nem a bibliai prófécia minden országát, hanem csupán egyetlen fenevadat ábrázoló képmást készít. E képmás felépítése az a próba, amelyen Isten népének át kell mennie, mielőtt a kegyelmi idő lezárul, és mielőtt elpecsételtetnének, mielőtt a zene megszólal.

A megszentelt logika azt is felismeri, hogy nem Sidrák, Misák és Abédnégó voltak az egyedüli héber szolgák, akik tanúi voltak az aranyálló kép felavatására irányuló előzetes előkészületeknek. Ők egyszerűen az egyedüli héberek voltak, akik e készültek következményeit életre-halálra szóló figyelmeztetésként értették meg, és személyesen felkészültek a közelgő válságra.

A jelen cikk elején idézett White testvér-részletben nemcsak összekapcsolja Sofóniás rendeletét Nabukodonozor aranyállóképével és a vasárnapi törvénnyel, hanem Ézsaiás igazságtalan rendeletét is azonosítja.

Jaj azoknak, akik hamis rendeleteket hoznak, és akik nyomorúságot írnak elő, amelyet megszabtak; hogy a szűkölködőket elfordítsák az ítélettől, és hogy elvegyék népem szegényeitől jogukat, hogy az özvegyek zsákmányukká legyenek, és hogy kifosszák az árvákat! És mit cselekesztek a számonkérés napján és a pusztulás idején, amely messziről jön? Kihez futtok segítségért? És hová hagyjátok dicsőségeket? Ézsaiás 10:1–3.

Ézsaiás „hamis rendelete” a vasárnaptörvény, és ez „a meglátogatás napja” és „a pusztulás” az Egyesült Államok számára, mert az „országos hitehagyást” „országos romlás” követi. Ézsaiás szerint a vasárnaptörvény idején, amely Nebukadneccar aranyképe is, a „pusztulás” „messziről jön el”.

Emlékezzetek erre, és legyetek férfiak; vegyétek ismét szívetekre, ti vétkezők. Emlékezzetek a régmúlt hajdani dolgaira: mert én vagyok az Isten, és nincs más; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonló, aki a véget kezdettől fogva hirdetem, és ősidőktől fogva azokat, amelyek még nem történtek meg, mondván: Tanácsom megáll, és véghezviszem minden akaratomat; aki előhívom napkeletről a ragadozó madarat, messze földről azt a férfit, aki végrehajtja tanácsomat. Bizony, megmondtam, és be is teljesítem; elvégeztem, és meg is cselekszem. Hallgassatok rám, ti keményszívűek, akik távol vagytok az igazságtól: elhozom igazságomat, nem lesz messze, és szabadításom nem késik; és szabadítást helyezek el a Sionon Izráelnek, az én dicsőségemnek. Ézsaiás 46:8–13.

Ézsaiás ezt a szakaszt a késedelem idejének végére helyezi, mert akkor az ő „szabadítása” többé nem „késik”. Ez a Jelenések tizenegyedik fejezetének három és fél napja végén történik. A késedelem idejének végét az Éjféli Kiáltás üzenetének megérkezése jelzi, amikor Ezékiel nagy serege talpra áll. Amikor talpra állnak, zászlóul emeltetnek fel a Jelenések könyvének tizenegyedik fejezetében.

És három és fél nap múlva az Istentől való életnek Lelke bement beléjük, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. És hallottak a mennyből egy nagy szót, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek a mennybe felhőben; és ellenségeik nézték őket. És abban az órában nagy földindulás támadt, és a város tizedrésze összeomlott, és a földindulásban meghalt emberek száma hétezer volt; a többiek pedig megrémültek, és

dicsőséget adtak a menny Isténének. Elmúlt a második jaj; íme, a harmadik jaj hamar eljön. Jelenések 11:11–14.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja mint zászló emelkedik fel a mennybe, ugyanabban az órában, mint a földrengés, amely a vasárnaptörvény. Abban az időben, vagy amint János mondja: „abban az órában”, Ézsaiás negyvenhatodik fejezete szerint Isten hívja „a férfiút”, aki végrehajtja az Ő tanácsát, aki egyúttal „egy ragadozó madár keletről”. A ragadozó madár, azaz „a férfiú”, akit Isten tanácsának végrehajtására alkalmaz, „messze földről” jön. Ézsaiás tizedik fejezetében, a „hamis rendelet” idején, amely a vasárnaptörvény, az Egyesült Államok „pusztulása” „messziről” jön. A „kelet” az iszlám jelképe, mert a próféciában mindkettőre úgy utal az Írás, mint „a kelet fiaira” és mint „a keleti szélre”. A „madár” a próféciában vallást jelképez, amint azt Babilon szemlélteti, amely tele van gyűlöletes és tisztátalan madarakkal, mint egy kalitka. A „ragadozó madár”, amely messze földről, keletről jön, az iszlám vallása.

És hatalmas szóval erősen kiáltott, mondván: Elesett, elesett Babilon, a nagy, és ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan léleknek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madárnak ketrecévé. Jelenések 18:2.

A modern Babilon hármas egysége három kormányzati formát, és egyben a vallás három formáját jelképezi. Az Egyesült Nemzetek vallása a spiritizmus, az Egyesült Államok vallása a hitehagyott protestantizmus, a pápa vallása pedig a katolicizmus. Mindezeket a vallási irányzatokat olykor asszonyokként, máskor pedig madarakként jelképezik. Az Egyesült Nemzetek vallási és politikai hatalma, amelyben az Egyesült Államok az elsődleges király, az, amely a pápaságot a föld trónjára helyezi. Zakariás könyvében két madár az, amely megalapítja a pápát, akit Pál apostol a második thesszalonikai levélben ama „gonoszként” azonosít.

Akkor kiment az angyal, aki velem beszélt, és ezt mondta nekem: Emeld fel most szemeidet, és lásd, mi ez, ami kijön. Én pedig ezt mondtam: Mi ez? Ő ezt felelte: Ez egy éfa, amely kijön. Majd ezt is mondta: Ez az ő hasonlatosságuk az egész földön. És íme, felemelkedett egy ólomtalentum; és ez egy asszony, aki az éfa közepében ül. Ő pedig ezt mondta: Ez a gonoszság. És bevetette azt az éfa közepébe; majd az ólom súlyát annak szájára vetette. Azután felemeltem szemeimet, és láttam, és íme, két asszony jött elő, és a szél a szárnyaikban volt; mert olyan szárnyaik voltak, mint a gólya szárnyai; és felemelték az éfát a föld és az ég közé. Ekkor ezt mondtam az angyalnak, aki velem beszélt: Hová viszik ezek az éfát? Ő pedig ezt mondta nekem: Hogy házat építsenek annak Sineár földjén; és amint elkészül, ott helyezik el a maga talapzatára. Zakariás 5:5–11.

Az éfa egy mérésre használt kosár. Az a két asszony, akik elhelyezik az éfát, vagyis azt a kosarat, amelynek közepén a pápaság ül, két egyházat jelképez. Két vallás fogja azt a vallást, amelyet a Biblia „ama gonosznak” nevez, és házat építenek neki Sineár földjén. Sineár Babilon másik neve, és az utolsó napokban a katolikus egyház a nagy Babilon.

A két asszony, akik „megalapítják” a gonosz asszonyt Babilonban, „szárnyaikban szelet” hordoznak. Ezek az asszonyok egyúttal madarak is, mert „szárnyaik” vannak, és igazolásuk az asszony elhelyezésére az iszlám „szele”, mert az iszlám minden ember kezét egyesíti. A felemelt

asszony efában volt fogva halálos sebe óta, 1798-tól kezdve, mert ólomnehezék volt helyezve annak az efának a szájára, amelyben volt. Ám amikor Nabukodonozor imádati szertartásának zenéje megszólal, a hitehagyó protestantizmus és a spiritizmus két asszonya eltávolítja az ólomnehezéket, és felemeli a nyolcadik fejet, amely a hét közül való.

„Amint közeledünk az utolsó válsághoz, létfontosságú, hogy összhang és egység uralkodjék az Úr eszközei között. A világ tele van viharral, háborúval és viszályal. Mégis egy fej alatt — a pápai hatalom alatt — az emberek egyesülni fognak, hogy Isten ellen támadjanak az Ő tanúinak személyében. Ezt az egységet a nagy hitehagyó szilárdítja meg. Miközben arra törekszik, hogy eszközeit egyesítse az igazság elleni harcban, azon munkálkodik, hogy annak szószólóit megossza és szétszórja. A féltékenységet, a gonosz gyanúsítgatást és a rágalmozást ő szítja, hogy viszályt és meghasonlást idézzon elő.” Bizonyágtételek, 7. kötet, 182.

A hármasszövetség a pápaságot emeli fel mint fejet, mert elhatározták, hogy elpusztítják a nem kívánatos nemzetet.

Mert íme, ellenségeid háborognak, és gyűlölőid felemelték fejüket. Álnok tanácsot szöttek néped ellen, és tanácskoztak a te elrejtetteid ellen. Ezt mondták: Jöjjetek, és irtsuk ki őket a nemzetek közül, hogy Izráel neve ne legyen többé emlékezetben. Zsoltárok 83:2–4.

A madár egy vallás, és a „keletről jövő ragadozó madár”, akit Isten a vasárnaptörvény „órájában”, amikor az Éjféltől Kialtás üzenetét hirdetik, elhív, az iszlám. Ezért éppen abban az órában, amikor a feltámadott halottak mint zászló az égbe emelkednek, az iszlám „harmadik jaj”-a hamar eljő. Ezért mondja Ézsaiás a tizedik fejezet első versében: „Jaj” azoknak, akik hamis rendeleteket hoznak. A Jelenések könyvének „Jaj”-ai az iszlám, és az iszlám az a gondviselészerű ítélet, eszköz vagy vessző (Ézsaiás 10:5), amelyet Isten arra használ, hogy megbüntesse az Egyesült Államokat a vasárnapimádat kikényszerítéséért.

Ézsaiás negyvenhatodik fejezete a „napkeletről jövő ragadozó madarat” úgy azonosítja, mint „tanácsom végrehajtóját”. Ez a „férfi” az iszlám, és „messze földről valónak” neveztetik, mert Isten „elhatározta”, hogy ítélettel sújtja az Egyesült Államokat, és azután a világot, a vasárnap kikényszerítése miatt, miként tette azt hajdan a pogány Rómával és az első négy trombitával, majd a pápai Rómával az ötödik és hatodik „Jaj” trombiták idején. Az Ő szándéka Ézsaiás negyvenhatodik fejezetében az, hogy elhívja a „napkeletről jövő ragadozó madarat”, és közli népével, akik tanácsát és szándékát meg akarják érteni: „Emlékezzetek meg a régi dolgokról, az ősidőktől fogva: mert én vagyok az Isten, és nincs más; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonló, aki megjelentem eleitől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg sem történtek, mondván: Tanácsom megáll, és véghezviszem minden akaratomat.”

Ézsaiás könyve tizedik fejezetének harmadik versében Ézsaiás három fontos kérdést jegyez fel:

És mit cselekesztek a meglátogatás napján, és a pusztulás idején, amely messziről jön? Kihez menekültök segítségért, és hová hagyjátok dicsőségeiteket? Ézsaiás 10:3.

Az utolsó kérdés rámutat arra, hogy a dicsőséges föld elveszíti dicsőségét az igazságtalan rendelet által. Az Egyesült Államok dicsősége az Alkotmány, amelyet a vasárnapi törvény teljesen

felforgat.

„Az alkotmány pedig biztosítja a nép számára az önkormányzás jogát, kimondva, hogy a népszavazással megválasztott képviselők alkossák meg és hajtsák végre a törvényeket. A vallásszabadság is biztosított, megengedve, hogy minden ember lelkiismerete parancsa szerint imádja Istent. A köztársasági elv és a protestantizmus a nemzet alapelveivé váltak. Ezek az alapelvek hatalmának és jólétének titkai.” The Great Controversy, 441.

Az alkotmány az, amely azonosítja azt a dicsőséget, amelyet a vasárnapi törvény idején a porban hagynak.

„Amikor az a nemzet, amelyért Isten oly csodálatos módon munkálkodott, és amely fölé a Mindenhatóság pajzsát terjesztette, elhagyja a protestáns elveket, és törvényhozása által támogatást és pártfogást nyújt a romanizmusnak a vallásszabadság korlátozásában, akkor Isten a maga hatalmával fog munkálkodni az Ő hűséges népéért. Róma zsarnoksága érvényre jut, de Krisztus a mi menedékünk.” Testimonies to Ministers, 206.

Ézsaiás „hamis rendeleténél”, amely a vasárnapotörvény, az Egyesült Államok dicsősége eltűnik, és azonnal választ ad Ézsaiás második kérdésére, amikor prófétikusan az Egyesült Nemzetekhez, a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének tíz királyból álló szövetségéhez menekül segítségért, hogy szembeszálljon az iszlámnak a harmadik „Jaj” alatti támadásával. A három kérdés közül az első azonosítja a vasárnapotörvény pusztításának színhelyét, amely arra kényszeríti az Egyesült Államokat, hogy megkezdje következő művét: az egész világot arra kényszerítse, hogy elfogadja az egyház és az állam összekapcsolását, amint azt az Egyesült Nemzetek és a Katolikus Egyház egyesítése szemlélteti, a pápával e szentségtelen kapcsolat irányítójaként. E pusztítást „a meglátogatás napjának” nevezi. Mindezek a prófétai valóságok összhangban állnak Nebukadneccar aranyszobrának felavatási ünnepségével.

A következő cikkben Dániel könyve harmadik fejezetének tárgyalását folytatjuk.

„Nebukadneccar és Bélsaccár történetében Isten a mai kor embereihez szól. Az a kárhoztatás, amely e napon a föld lakosaira száll, azért következik be, mert elvetették a világosságot. A mi kárhoztatásunk az ítéletben nem abból fog eredni, hogy tévelygésben éltünk, hanem abból, hogy elmulasztottuk a menny által küldött alkalmakat az igazság felismerésére. Az igazság megismerésének eszközei mindenki számára elérhetők; de az engedékeny, önző királyhoz hasonlóan mi is több figyelmet fordítunk azokra a dolgokra, amelyek gyönyörködtetik a fület, tetszenek a szemnek, és kielégítik az ín্যünket, mint azokra, amelyek gazdagítják az elmét: az igazság isteni kincseire. Az igazság által válaszolhatunk a nagy kérdésre: „Mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?”” Bible Echo, 1894. szeptember 17.